

Nr 748

Av herr **Hübinette**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 73, med förslag till lag angående ändring i lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring, m. m.

(Lika lydande med motion nr 935 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 73 föreslås bl. a. ändrad lydelse av 20 § förordningen den 18 december 1959 (nr 552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Enligt nu gällande bestämmelser skall den preliminära arbetsgivaravgiften (summan av arbetsgivarens avgifter enligt lagen om allmän försäkring samt avgift för obligatorisk försäkring i riksförsäkringsverket enligt lagen om yrkesskadeförsäkring) för visst år normalt utgå med ett belopp motsvarande den slutliga avgift som debiteras under nästföregående år och som avser året före sistnämnda år. Om den för det aktuella året fastställda procentsatsen för uttag av avgift till tilläggs pensioneringen eller sjukförsäkringen är högre eller lägre än procentsatsen för det år den slutliga avgiften avser, skall hänsyn dock tas härtill vid bestämmandet av den preliminära avgiften. Det sagda innebär att preliminär avgift för exempelvis år 1967 skall erläggas med belopp motsvarande den slutliga avgiften för år 1965 med den höjning som motiverats av att avgiftsprocenten inom tilläggs pensioneringen är 8,5 i stället för 7,5. Den preliminära avgiften för år 1967 beräknas alltså på grundval av den sammanlagda lönesumma som arbetsgivarna redovisat i de i början av år 1966 till de lokala skattemyndigheterna avlämnade arbetsgivaruppgifterna för år 1965. För varje år ligger lönesummorna två år tidigare till grund för avgiftsberäkningen.

Den i propositionen föreslagna ändringen innebär att i ovannämnda förordning införes en bestämmelse enligt vilken Kungl. Maj:t skall äga förordna att hänsyn skall tagas även till mera betydande ändring, som avgiftsunderlaget (belopp varpå arbetsgivaravgift skall beräknas) kan antagas komma att undergå till följd av den allmänna löneutvecklingen. Ändringen motiveras med att regleringsavgifterna, d.v.s. skillnaderna mellan slutliga och preliminära arbetsgivaravgifter för visst arbetsår, varit betydande.

Enligt den departementspromemoria som ligger till grund för förslaget anses det olämpligt att i författningstexten precisera när och i vilken omfattning hänsyn till löneutvecklingen skall tas.

Jag delar uppfattningen att man bör söka reducera regleringsavgifterna.

Det måste dock betraktas som synnerligen olämpligt att basera avgiftsuttaget på något slag av prognosmetod som inte närmare redovisats i propositionen och som inte heller reglerats i det här aktuella förslaget till förordning. Över huvud taget ter det sig utomordentligt betänkligt att tillgripa prognoser i detta sammanhang. Det torde finnas andra metoder att minska klyftan mellan de slutliga och preliminära avgifterna för visst utgiftsår. Vissa remissinstanser har således föreslagit anknytning till basbeloppet. Vid dylika tillvägagångssätt elimineras visserligen inte eftersläpningen som sådan, men den kan göras väsentligt mindre än för närvarande.

Någon administrativ förenkling innebär propositionens förslag synbarligen inte. Vilken metod man än använder, torde man inte kunna undvika en regleringsavgift.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen med avslag å proposition nr 73 såvitt avser förslaget om ändrad lydelse av 20 § förordningen den 18 december 1959 (nr 552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring m. m. i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förnyad utredning samt förslag i syfte att minska regleringsavgiften vid erläggande av arbetsgivaravgifter.

Stockholm den 11 april 1967

Gunnar HübINETTE (h)
